

भोदधरः सर्वमंदरादन्येऽपर्वताः दृष्टादतिशेषः ॥ १॥ २॥ ३॥ महानदी गंगा अलकनंदा वा ४ ॥ उपयता इष्टसिन्धुः प्रार्थिता ॥ ५ ॥ सा मगाः तेत्सीर्येके ब्रह्मविद्वेयं सामश्रूयते एतत्सामगायनास्ते हा ३ बुहा ३

लोमश उवाच द्रष्टारः पर्वताः सर्वे नद्यः सपुरस्काननाः ॥ तीर्थानि चैव श्रीमंति स्पष्टं च सलिलं करैः ॥ १ ॥ पर्वतं मंदरं दिव्यमेष पंथाः प्रयास्यति ॥ समाहितानि रुद्धिग्राः सर्वे भवत पांडवाः ॥ २ ॥ अयं देवनिवासो वै गंतव्यो वो भविष्यति ॥ ऋषीणां चैव दिव्यानां निवासः पुण्यकर्मणां ॥ ३ ॥ एषा शिवजलापुण्यायाति सौम्यमहानदी ॥ बदरी प्रभवाराज न्देवर्षिगणसेविता ॥ ४ ॥ एषा वै हायसैर्नित्यं बालखिल्यैर्महात्मभिः ॥ अर्चिता चोपयाता च गंधैर्वैश्वमहात्मभिः ॥ ५ ॥ अत्र सामस्मगायंति सामगाः पुण्यनिःस्वनाः ॥ मरीचिः पुलहश्चैव भृगुश्चैवांगिरास्तथा ॥ ६ ॥ अत्राद्रिकं सुरश्रेष्ठो जपते समरुद्रणः ॥ साध्याश्चैवाश्विनौ चैव परिधावन्ति तदा ॥ ७ ॥ चंद्रमाः सहसूर्येण ज्योतीषि च ग्रहैः सह ॥ अहोरात्रविभागे नदी मेनामनुव्रजन् ॥ ८ ॥ एतस्याः सलिलं मूर्ध्नि दृषांकः पर्यधारयत् ॥ गंगाद्वारे महाभागे नलो कस्यति भवेत् ॥ ९ ॥ एतां भगवतीं देवीं भवंतः सर्व एव हि ॥ प्रयतेनात्मना तात प्रतिगम्याभिवादत ॥ १० ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा लोमशस्य महात्मनः ॥ आकाशगंगां प्रयताः पांडवास्तेभ्यवादयन् ॥ ११ ॥ अभिवाद्य च ते सर्वे पांडवा धर्मचारिणः ॥ पुनः प्रयाताः संलृष्टाः सर्वैर्ऋषिगणैः सह ॥ १२ ॥ ततो दूरात्प्रकाशं तं पांडुरं मेरुसंनिभं ॥ ददृशुस्ते नरश्रेष्ठा विकीर्णं सर्वतो दिशं ॥ १३ ॥ तान्प्रष्टुकामान् विज्ञाय पांडवान्सतु लोमशः ॥ उवाच वाक्यं वाक्यज्ञः शृणु ध्वं पांडुन दनाः ॥ १४ ॥ एतद्विकीर्णं सुश्रीमत्कैलासशिखरोपमं ॥ यत्प्रत्यक्षं नरश्रेष्ठ पर्वतप्रतिमं स्थितं ॥ १५ ॥ एतान्यस्थीनि देत्यस्य नरकस्य महात्मनः ॥ पर्वतप्रतिमं भाति पर्वतप्रस्तराश्रितं ॥ १६ ॥ पुरातनेन देवेन विष्णुना परमात्मना ॥ दैत्यो विनिहतस्तेन सुरराजहितैषिणा ॥ १७ ॥ दशवर्षसहस्राणितपस्तप्यन्महामनाः ॥ ऐंद्रं प्रार्थयते स्थानंतपः स्वाध्यायविक्रमात् ॥ १८ ॥ तपो बलेन महता बाहुवेगबलेन च ॥ नित्यमेव दुराधर्षो धर्षयन्सदितेः सुतः ॥ १९ ॥ सतु तस्य बलं ज्ञात्वा धर्मं च चरितव्रतं ॥ भयाभिभूतः संविभ्रः शक्र आसीत्तदानघ ॥ २० ॥ तेन संचितो देवो मनसा विष्णुरव्ययः ॥ सर्वत्र गः प्रभुः श्रीमानागतश्च स्थितो बभौ ॥ २१ ॥ ऋषयश्चापि तं सर्वं तुष्टुषुश्च दिवौकसः ॥ तं दृष्ट्वा ज्वलमानं श्रीर्भगवान्द्व्यवाहनः ॥ २२ ॥

बुहा ३ बुअहमन्मित्यादि मरीच्यादयोत्रसार्वान्यस्वस्य परश्वंतोगायंतीत्यर्थः ॥ ६ ॥ आद्रिकं नैयमिकं जपं परिधावन्ति परिचरन्ति नंदं ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ वादतवाद्यत अक्षरलोपआर्षः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ पांडुरं श्वेतं अस्माराशिमिति शेषः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ नरकस्य भौमासुस्य ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥